

for Statsboligfondens Vedkommende. Imidlertid skal jeg ikke tilbageholde den Oplysning, at Statsboligfonden for Tiden beskæftiger sig med nogle Boliger, som vil give Tab, og jeg har da forespurgt i Administrationen, hvilke Tab man ventede. Statsboligfondens Administration regner med efter de Udtalelser, den har fremsat overfor mig, at der ved de Ejendomme, som den maa tage sig af, hvor der endnu resterer Renter og Afdrag, altsaa Ejendomme, der endnu ikke er afviklede, maaske vil fremkomme et Tab paa henimod et halvt Hundrede Tusinde Kroner. Naar jeg nævner dette Tal, er det, fordi jeg synes, der er al god Grund til at ramme en Pæl gennem de Skrøner, der har været fremme om de mægtige Milliontab, Statsboligfonden har bebyrdet Stat og Kommune med. Hvad der vil komme, ved jeg ikke, og det ved ingen, men jeg er tilbøjelig til at tro, at man i visse Kredse langt overvurderer de Tab, der kan blive Tale om, thi det viser sig nemlig, at der blandt de Ejendomme, som Statsboligfondens Ledelse for Øjeblikket beskæftiger sig med, og hvoraf nogle kan bringe Tab, ikke findes et eneste Andelsforetagende, altsaa ikke eet eneste af de store Foretagender, hvori der er bundet betydelig Kapital. Naar det f. Eks. drejer sig om Parcelbyggeriet, har jeg den Opfattelse, som jeg tror er absolut rigtig, at den Arbejder, den Smaamand, som har faaet et saadant Hus rejst, faaet bygget sit eget Hjem, utvivlsomt vil anstrenge sig til det yderste for at bevare dette Hus. Det viser sig ved adskillige Undersøgelser, som er foretaget, at denne Betragtning er rigtig. Hertil kommer, at det jo ifølge Loven om Statsboligfonden er saaledes, at de Tab, der flyder af Udlaan, først skal dækkes af Statsboligfondens Reservefond. Denne Reservefond er for Øjeblikket, det vil sige pr. 31. Marts 1926, da Regnskabsaaret sluttede, 64 662 Kr. 34 Ø., og Administrationen venter, at Tabene ved de Ejendomme, som den har under Behandling, ikke bliver større, end at de kan dækkes af Reservefondens. Og endelig kan jeg oplyse, at denne Reservefond, som i og for sig ikke er særlig stor for Øjeblikket, vil vokse meget stærkt i de kommende Tider, idet der hver Termin flyder stadig større Bidrag til den.

Jeg har fremsat disse Oplysninger, fordi jeg gerne vilde lægge et godt Ord ind for Statsboligfondens Virksomhed. Jeg vil jo indrømme, at det efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Slebsager, der talte paa Partiet Venstres Vegne, fremkom med,

maaske vil være unyttigt at appellere til Partiet Venstre, saa meget mere som dette Parti ogsaa i sidste Samling stillede sig stejlt afvisende overfor den Lov, der senere kom frem om Statsboligfondens Midler. Jeg er imidlertid ikke uvidende om, at der ogsaa indenfor dette Parti var visse Strømninger af mildere Art end dem, der kom frem, men de magtede ikke at gøre sig gældende. Det var en stejl Afvisning, som altsaa nu efter det ærede Medlem Hr. Slebsagers Udtalelser fastholdes af Partiet. Jeg havde derimod tænkt mig, at man mulig kunde faa Held til at appellere til de Kræfter indenfor det konservative Folkeparti, som inden Vedtagelsen af den sidste Lov var til Stede, for at gøre den bedre, end den blev. Det bedrøvede mig derfor at høre det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, som indrømmede, at Statsboligfonden havde opfyldt sin Mission, fastholde, at Loven skulde være en Afviklingslov, og han føjede til, at han ikke kunde se, at der siden Lovens Vedtagelse var sket noget, som kunde foranledige, at Partiet forandrede dette Standpunkt. Jeg vilde meget beklage, om de københavnske Frederiksbergske Storgrundejer-Interesser, der i Foraaret var afgørende for det konservative Folkepartis Stilling, stadig skulde have saa stor Indflydelse, at de var afgørende for Partiets Stilling til denne Sag. Jeg vil gerne her indtrængende henstille til Oppositionspartierne at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse. Det drejer sig her om at yde Smaafolk en Haandsrækning, saa de ved Hjælp af deres smaa Midler kan faa rejst Hjem, hvor de kan bo, og hvor deres Børn og de selv kan leve under gunstige Forhold. Det Spørgsmaal skulde man tro, Rigsdagen kunde enes om, men det lader altsaa ikke til det. Jeg vil dog ikke undlade ved Behandlingen af dette Lovforslag at henstille til Oppositionen at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, for at der kunde komme noget godt ud af det, og saaledes at de Andragender, der her foreligger, ikke afvises.

Hans Nielsen: Jeg vil gerne ved denne Lejlighed rette en Tak til den højtærede Regering ikke blot i Anledning af de Lovforslag, den har fremsat, men ogsaa for de Handlinger, den allerede har foretaget i Retning af at skaffe Arbejde og faa Erhvervslivet i Gang. Jeg vil særlig rette denne Tak til Erhvervsministeren og Trafikministeren. Som Følge af den tyske Toldlov var Eksportslagtingerne gaaet i Staa her i Landet, og Slagtermestre og Slagtersvende i Horsens rettede derfor en Hen-